

et p̄ma debet sequi de retrogressu et ad p̄ora op̄a retroualeſc̄
Quod utiq; nō deb̄ videri īp̄ſſible cū dei cōſilū nō ſe extē
dit ad īp̄ſſibilia. licet forte diſſimile videri poſſet aſuetudine
volitā in coītrū deſfleti. ſed vſu bone volūtatis hact p̄ma fa
ce terret paulat̄ tū decaſefat teþor. et deliciabilis tristitū i
opus ſi tū ſegniter īhoetur.

De tribus que uita expellūt

Tria ſit q̄ uita in nobis expellūt et uiteſ expant ſz grā dei
induſia ap̄a et m̄ntas. Crā dei inſundit uites induſia coopat̄
grā ex libero arbitrio et m̄ntatē auertit in uite. Bine m̄nta
te ſene ſine grā nūq; p̄t eē uitis et liberi arbitrii uenſu. Qui
buſdā inſundit grā uites cū modico uel nullo labore p̄t m̄
duſie licet nō ſine uenſu voluntat̄. cū ſine uenſu voluntat̄
nullū ſit m̄nta. ſicut illis quos puent deq; m̄ntū nōm̄b; dulce
dī ſue. Hic ap̄los et alios q̄nq; marie in p̄mitua etiā legi⁹
repente ſp̄u ſr̄o repleteſ ad uites et dona et diuina cariſimata
ſp̄ia ſr̄o. **T**ra exat̄ voluntatē et iſtrut̄ et roborat. q̄ in
duſtria agit ab pſem ſtūtis. M̄ntas at alia ē cū ſe hō voluntat̄
ſubint ut qui obligat ſe voto ad obiām caſtitatē paupertatē
et ſilā. uel ut vadat ad iñſideſ p̄dare. ſi illis poſtea euent
alioſ age uel pati qđ libent̄ euadent̄ vident̄ m̄ntate cogi q̄
tū voluntaria ē. q̄ ad hoc ſe ſponte oþulerat. q̄ ponq; pati vo
luit qm̄ a ppoſito reſilire. Alia ē coacta qm̄ hō iutus tolereſ
neſ p̄t effuge ut paupertas ſch̄i infirmitas corporis deſpicio pſem
to r̄ptatoris alioſ. uel alio tribulatioſ ouiſe. quas ſia hō
iuoluntarie tolereſ et cū inumuiſe. tū poſtea cū uideſ eas ieu
tabiles. iſcipit qm̄ voluntatē flerte et fare de m̄ntatē uite
et tū m̄rit̄ m̄ri. et coopatur illa m̄ntas ad magnū pfectu
uitu ad quas vix aliſ pueniet. Et hoc ē qđ dī de qbusdā ſo
pelle m̄ntas. Et illud qđ orationē deū. Et ad te m̄ntas etiā rebel
les ḥopelle p̄p̄ia volūtates hoc ē fac de iuoluntarijs volūtarioris
ad ea q̄ ſab nobis expedie etiā p̄ adiūta cū uolumi te m̄ pſſis
ſequi. **I**nduſia in tribz ſiſit ſi p̄uida ſederat̄. in labore
conat̄. et m̄ pſuerat̄ diligēcia. P̄iſta tria adiuvat̄ grā vi
na ſubuigant̄ et uites obtinent̄. Si grā quodā ita puent.

ut aut multa sanitate ymo cu multa suauitate sanat bonum
 et decmet a malo. aut ita arrendit voluntate ut cu magno fer-
 uore queque sanenda pempte aggrediatq; huius dura et diffisilia
 quesda vero ita sibi quedam velenat. ut quicq; agere debet. non
 habet se stimulis et talibus pungere q; pigrum animi ut gnuor sit
 eis diffisilias superandi torporē cordis qm laborē actionē susti-
 nendi. Isti et si nō hnt desiderii feruēs ad currēndū post dñm
 hnt tñ desideriu desideriorantes se trahi cu sponsa. q; qui
 agilitate curriendi nō habet. ut illud. Conspicuita mea desi-
 us tuaq; et i tpe. Voluntate bona habuit sed pigrat et tepida
 nō feruentē pmi felicitatē scdm laboriosā est. Crd autē horū
 maiorē sit mlti puto neiem pfrē estimāe posse n cū qui sta ē
 tuū ponderator dñs s̄. Quia scdm si fidelit luctando vincat se
 ipsos ut p suetūm sui potentes fiat magne vintib ē. pmi
 maiorē indiget cautela ne seducat. q; diuine famili acquirete
 Adigalib solent effundi q; que paulatī et n diffisilatē elabo-
 rant. Hdi anq; pfrē vincat diffisilatē temptationē sepe q;
 lassan vel territ ex labore despant de victoria et de puen-
 tione ad fine quo tendit et remittit studiū pñomib et ad
 alias occupationes se cōvertit. q; diffidentes de deo q; velut
 eos introduc in trā pmissioib p quā significat pfrē puritas
 sicut filii iste in deserto tedio laboris et diffisilatē supan-
 dis hostib detraherūt tē pmissioib et mortui sūt in deserto
 ppter paucissioib hoc ē pter caleph et ioseph q; designat eos
 qui caute et virilis p temptatoib pñisseūt vslp i fine pseuerū.
 Ideo iter tot de s̄lo quasi de egypto egressos tā pauci puerū
 ad assūmatā pñionē. q; aut seducti callidib decepnoib; immi-
 aut tedio laboris et diffisilatē fracta via pñioms deserūt vel
 aggredi nō psumunt.

De remedio supbie
 Unū supbie remediu est considerano ppe vilitatis tā in corpe
 qm in aia. tā illiq; q; nobis n̄ totis cois ē q; illiq; quā i nobis
 singlariq; agnoscit in occulto vel in apto sine situale sine ac-
 cidentalē. Considera vilitates et ifirmitates corporis qd sumo
 quō capiti sumq; quō m vtero nutriti et nati. qd sumq; intū
 sera sub aucte. q; forde ebulliūt p aptuas. q; fanse deperit
 q; q; i nobis pulchriū ē et validū apparet. q; mors sp appro-

p̄iquat et quales post mortē erim⁹? Itē p̄ extiores hōres et
diuīce nō sūt nra nālīter. Itē bona mēns nra non sūt nra
sed dona dei et rōnē mde reddituri sum⁹ dīstrīcte. vt sc̄na
m̄gēmū v̄tutes. Mala nra pure mala sūt et ex pluribz cīmū
stām⁹ ḡua et ḡubz suppliās dīgnā. Bona nra nō pure bona
sūt sed multiplicis ēḡfā ut p̄iḡrīa desidīa vana glā ypoctis
tepiditas et vane cogitācōes et ip̄seuerāna. et celera vana
sepe viciā bona nra que ferim⁹ et mārlāt sac̄ificiū n̄m
tam orōnū q̄ actionū et m̄nīg s̄t deo acceptū et m̄nīg nob̄
m̄torū. Itē expōstī sum⁹ pluribz p̄t̄ibz et eīne dāpnacōi
et iſm̄tibz suppliās et pluribz vīas et p̄t̄ibz onerāt et nīse
r̄ibz subīa. Vnde go sup̄bi t̄ra et cīmū hō tā vīas? H̄odīmē
exercēt se m̄ hūlībz op̄ibz vīlibz et desp̄ibz offīibz et r̄ustica
m̄ laboribz. hūlī hītu m̄tēdē. hūlīs morebz et verba bābē
locū nouissimā clīgd. nichil iactancie et ostentacōis p̄tendē
hec et h̄is filiā cī in suētūme v̄sa fuerit mēntē ad h̄ūlītā
tē inclīnat. Tertīū est q̄ sup̄iores et meliores se dz attēndē
tam hōres q̄ nūm̄ dēū ih̄m xp̄m dēū m̄hoē. vt eoy zpanone
fibinet vīlesrat hō qui se aliq̄d c̄e putat s̄iat lōrūta ad ḡagā
tē calūs ad montē gutta ad flumē. et hoc tā m̄ fānē bona
qm̄ pacēndo aduersa. De remedīis iūdīe.

Dīmū remedīū cōm̄ iūdīa est qđ eaā sumū ē nichil amāē et
ape eoy q̄ mūdīg amāt. et diuīnas honores et volūptates. Tra
lia em̄ quo pluribz dīlegūt dīuidūt eo minores p̄t̄ibz fient
et q̄ ea appet̄ iūdet aliq̄d ea hūlībz. dū nōtē est aliq̄d rare
q̄d alster habet. Celestīa āt et dīmā quo pluribz p̄t̄ip̄at ea. eo
magis dilatāt̄ et habundāt̄. vt v̄tutes et sapiā et dō sp̄sā
et filiā q̄ p̄t̄ip̄anōe nō mīnuīt. H̄odīj ē cogitāt q̄ si aliq̄d
nō habet illud vñ ei iūdet. tñ tu nō habēt. Remedyū cont̄
odū est timē vīndēz dei. q̄ nō remittit hōj p̄t̄ia sua q̄d duī p̄e
tenet odū ad p̄ximū sūmū. H̄odīn cogitāt̄ q̄ q̄m̄ op̄i cū p̄eo
recolliari si vīle saluāt. Vñ mēla ē horatō hei qm̄ tardi.
ne hō m̄terī sit m̄ pīcule dāpnacōis et pdat bona q̄ m̄terī op̄at
futuri em̄ domēstīa m̄ domō pac̄s celestīs hic dīt̄ eīne pac̄s
fedibz m̄choāe. q̄ q̄nto hic feruētōr̄ dīctō. tanto illī iōtūdīor̄

fructu cinc pacis. **T**ertium ut studeas illi q̄ magis contraria tibi
 obsequiosior eē et affabilior p̄ hoc semper cor eius si est intelligens
 aut salte cor tuū. Noli omnia a malo sed unice in bono malū. Cuius
 p̄dest hōi diu memisse iuriaz nisi ut amplius quietet et affigat
 semetipm sufficiat diei malitia sua. Enī sūr enī nobis molestia
 quādūq̄ studem⁹ i nobis ē pacific. **O** si sup̄ hoc volum⁹ ea nobis
 aggrauat p̄ odij et rancoris reservationē atq̄ obtrūent q̄ oīa resis-
 tendo vīcām. Pong⁹ uīc ap̄lū dare locū re debem⁹ et cedē. et
 nō resistē malo malū p̄ malo reddendo. **O** si velim⁹ oīc exp̄mē
 quos aduersarios patim⁹ iterū alii exsurgēt et nos p̄us succidēm⁹
 q̄ oīc clūmēm. Qui sc̄p̄m p̄ paciam vīnat oīc aduersarios
 sup̄at. **H**ēmas. Bellabūt aduersari te sed nō p̄ualebat. Exemplū
 m s̄cīs mēib⁹. **D**e remedīis ree

Qmū remēdiū re ē p̄iūda p̄meditatio illorū q̄ p̄it oīcurē tam
 ibor q̄ factoz contrariū vt an pugnā se hō ad paciāz sparet et hostē
 q̄i m̄isidys patim⁹ ex p̄et ut ei mina plurib⁹ vīmenia quo sic
 rit an pūsa. Cui enī debet in bello pugnāde ante pugnā solent
 artē pugnādi. extirando addūcēt ut itib⁹ aduersari sc̄iat fr̄to exerce-
 ne sp̄udi vulnerēt et sup̄ent. Nā qui tr̄t p̄mo vīst armari q̄i
 hostes irrenūt sup̄ eū nec sp̄anū dabūt ei ad mūmentū se nec es-
 pre stuporē silūt cuemet quo euadat. **T**ridm̄ est os oīm̄ tare⁹
 et acensā flāmā re m corde suffocat. ne si euaporaē p̄mittatur
 m̄rescat et alios icendat sicut de igne mariali. sepiq̄ exp̄m̄. Ad hoc
 enī dū oīha deo lingue dedit dentes et labia. ne facile p̄sillat ad
 nocendū. marie. m̄ intus fuit artensa igne furoris. **E**c̄. Facite
 ou tuo custodiam. **T**ertium ē couerte se ad alia negoria quib⁹ cor
 om̄pet. loquēdo vel alia tractando ut sic obliuiscat̄ monōis sue
 sc̄iat qui vīst ignē extingue subtrahit stipites ardentes. ut sic di-
 usus destinat matia ei y p̄tes subtrahit. **T**ertiū remēdiū est
 vīndia qua hō modestus erubescit discipline sue. **S**extū remēdiū
 et alios sc̄dalizat̄. et vi facit subum̄t rep̄mendo irā vel alios mo-
 tut̄ iordinatos ne honestatis sue disp̄endia patim̄. Sic enā timor
 rep̄mēt̄ sc̄iat vidēm⁹ in sacris qui a dñis sub sepe dure castigat̄
 et ner audēt leuit̄ econ̄ mūmēt̄ ne forte peiora eis infērantur.
 Si hoc p̄t timor huānus. q̄i tōmaḡ timor de si vere mis̄menti

et maxie amor n̄us boni. **T**antū ē assuetē se statū cū sentitur
cōmōdo admittē silia prudētē p̄pendē q̄ noua sit irācū
vra que ledit istāz cofundit famā. alios scandalizat cor īstat
spūi sūi effigiat. tōmēta meret. Eccl̄ q̄ illud q̄ quo irascim̄
iam temutabile ē si factū est vel si fieri op̄z. et q̄ nichil p̄ficiam̄
irascendo nisi q̄ malū duplicitam̄. Tanta em̄ in hoc sc̄lo om̄ur
rūt adūsa q̄ enā si oīm diligētā apponim̄ qualit̄ ea nobis
intigētē leuit̄ panendo. tñ vñl oīa portabim̄. q̄ntomaḡ si
voluerit ea nobis exaggrat̄ p̄ spācāz et retinē in corde per
vancorē nec repellē ut enā estat sc̄t fum̄. qd quid volum̄
vba itieliosa adūsu nos plata retinē que iā cū aura tr̄sticuit
q̄ nichil noruerit nobis q̄ntū fuit m̄ eis. nec m̄ rebz nec ī corpē
nec grāz de ī nobis auferit. nec honores apud hoīc si nos p̄
spācāz nō offe. id m̄ nos metipos ymo pon̄ magis q̄t̄ h̄m̄
deo et hoīb. si itielias patim̄. q̄ si nichil aduersi paterem̄ hic
estimēn̄ vba maledictoz et detractor̄ sicut latratus canū res
clamores auferit̄ quos cōn̄ nos audim̄ et nō curam̄. Quia al
terū itieliosa vitupat seip̄m magis q̄ illā de honestat̄. Etre
aliquā in itine r̄ temp̄es aeris affligit nos et nō euaserit. leta
mūr et itiae poris obliuiscim̄ nec adiuva ut iterato itrem̄
nos de pori itenod̄ qd̄ p̄terit. hic enā debet p̄litav obliuisci
iuriari ac si nō fuerit. et gaudē q̄ sustinui. q̄ nū tribulatio
it̄tisicit meritū eis ad huc manet. Cogitāc̄ enā debem̄ q̄
nemo in hac vita sine adūsitate viuit. et qui sc̄d seruūt sepe
guora tolerat̄. Itē q̄ntā sc̄d sustinuerit et maximū maxime
et sup̄ oīa ip̄e dñs n̄ ih̄s xp̄s. Et si ip̄e tanta passus ē p̄ nos
nō dignū ē si nos toleram̄ p̄ ip̄o et p̄ magna glā n̄a et
p̄ merito p̄tor̄ n̄t̄oz. pro quibz vtilis hic modica pati debem̄
q̄ m̄ futuro plurīa et acerbiora. Hec et silia prudent̄ et sepe
cogitādo impētū irāndie et spācāe faciliq̄ sup̄amus.

TDe accidīa

Indie viciū tres habz sp̄es. P̄ma ē quedā amaritudo mētis q̄
nichil letū vel salubre libet. tediō pasat̄ fastidu horum zoroz
Hec ē quā aplūs sc̄d tristīnā appellat̄ q̄ mortē op̄at̄ p̄ prius
in despanone et diffidētā prona ad suspicioneō. q̄ paente

aliqui instigat ad necē sur̄p̄ḡ luctu irremabilis offissa. **T**heda
 est temp̄ quidā pigrēd̄ qui sōpnū amat et oīa comoda cozips.
 horret labores fugit aspa queq; fugit opānōne oīo delatatur.
 hec ē p̄p̄e pigrina. **T**eena ē acridia que sola fastidit ea q̄ dei
 sit et ad oīa alia agilis ē et alacris. Oīo est ei ūspida et a lau-
 dib; dei se absentat ubi mīte p̄t et aridit festinat ip̄le velocit̄
 erōnes debitas. et ne nimis afficiat tēlo eār̄ assumpt̄ intēc̄
 alia cogitac̄es vel occupac̄es quib; itēdat donec p̄finat ho-
 ras vel erōnes ūsuetas rūcib; pasat ludis delatatur exortat
 negotia quib; orac̄ep̄. Nichil magis ē ei onerofū q̄ deo intēde
 et hys que spectat ad studiū et p̄fīm spūnālē. Cella ei carcer est
 cuagai at tā corpē q̄ mīte ēē clauſt̄a diligat et q̄ut mītisaria
 occasione. Qib; vigor discipulē spūnālē ḡrus est ei et murmurat
 eōn. q̄uā de divina plator et p̄i disciplīa zelaniū. Horac
 adie mītū signū ē mītitudinē. q̄a tanta bñfīca rōp̄lit nob̄ dñs
 et cōfert cōnde. q̄ fidelē seruū eis dēr̄t nūc̄ ab eius laude
 cessare. nūc̄ eis obsequiū fastidle. p̄ spoliat nos multis me-
 ritib; et p̄mis m̄ celo. Tanta em̄ glaz̄ oī hora negligim̄ q̄nta
 bona mītū fac̄ possem̄ si onore cā ūsigim̄. Et nulla vel
 modica hora p̄terit qua aut nō mēamur aut demēamur. Cū
 i multis offendim̄ deū suem̄ ē ut ips̄ q̄d adhuc restat
 nobis ad viuendū tanto melius expendam̄. et redimam̄ hys
 q̄d male amsim̄. **D**e remedis accidie.

Pm̄ et efficac̄i remēdū amide ē cogē se ad ea spūnālia studia
 q̄ maxie fastidit hō et papue ad orōnē et celebriationē diuīor-
 tā diu quousq; p̄ grāz de vertat nobis in oblationē. Si autē
 differat talis grā nichil om̄is de labore certam̄ mītū acrescit
 et utib; roborat. et p̄ ūsuetudinē magis ac magis tēduū minu-
 etur. Dea em̄ nō requirit a nobis q̄d nō dedit s̄i grāz deuocōis
 sed hoc vult ut q̄nam̄. et nū dedit ūseruem̄ et ei grās agam̄
 Possibile ē em̄ aliquē q̄nq; multo plus mereri i pugna laborē
 P̄ obtinēda deuocōis etiā si nō p̄fit. q̄ si multe deuocōis fōt̄
 sine labore. q̄i de isto poss̄ ūsuerit extollī et meritū diminui
 de illo at cor hñiliat et mītū ūseruat. Cōn̄ tristia at maxie
 valet frequēs mēoria bēngm̄tatis dei et itūtū bñfīcioꝝ ei⁹

conuictu[m] bonitate p[er]m[an]et omni n[on] s[unt] velut gutta ad mare. Itē
sit libenter m[od]i bona sonetate marie qui deo sepe loquuntur deo
te. N[on] illud i[st]ardi. Tristitia alia q[ui] vobis oret equo ait et psallat
sic enim est hilarescit et spiritus tristitia effugiat. Itē r[ati]onem tediū cordis
valet varietas actionis ut ab uno tristia ad aliud opus bonum.
Hoc ergo de i[n] m[od]is q[uo]d uox exortans debet versari s[ed] ut deo intendatur ora
do psallendo meditando studiendo deuotio[n]e. Aut deo tractet
legendo studiendo semper aferendo distendo docendo. Aut p[er] deos la
borat operando seruendo corp[us] castigando virtutibus shibendo. Aut
corpus refaciens moderate roulgerendo quiescendo dormiendo ab
vel potu sumendo ad hoc ut corpus spiritu possit seruere. Grauia ac
tida e[st] negligenter p[ro]solue ea ad que q[ui] tenet g[ra]uia p[er]mittit
omni ex tedium grauissimam alios impedit et a bono retrahit nec
posse aliorum bona studia equo ait sustine. **De remedis gulae**
Quia scđm traditione semper prima ē pugna quā deinceps nos op[er]a
et q[ui]nta minima supata fuit tanto validiora s[unt] recta via cō[n]tra nos
et nos debiliores cō[n]tra ea. Per gulam primū nos intravit in orbē
vñ et xpm dyb[us] p[ro]mptu[m] p[er] gulam r[ep]tauit q[ui] p[er] ianuā aliorum vinoꝝ
Considerac[re] debet q[ui] n[on] p[ro]misit q[ui] breuiter ducat et q[ui] m[is]eracordia sit
sic ē q[ui] m[is]er[ia] fuit. vñ m[od]i delamēta mudi et tam[en] appetitus pone
in corde suo ac si iā habuisset et sanatus sis et hora p[er]ierit. quia
voluptas p[er]ita ē q[ui] somnū noctis tristis. ymo r[ep]ubilior q[ui]
malā i[n]sōnia fuit p[er]trata voluptas. evitata vero leta et seruia
Ecōuerso d[omi]no valet cō[n]tra oculos ad usitatum turbaciones. ut ponas in corde
tuo ianuā duratē ad istitute q[ui] ita debeat ē et alit' esse nō possit
et q[ui] voluntas dei sit p[er] ita sit. et q[ui] hor disposicioneis ut ad hoc deueni
ret et ita euenerit. Cōd[omi]ni sponte quisq[ue] disponit inde min[us] p[er]
turbatis si euenerit. Cōd[omi]ni at turbatis q[ui] nō euenerit q[ui] optauit ubi spe
rauit. cogita q[ui] multa alia nō euenerit q[ui] p[er] sp[iritu]a fruisset si eue
nisset. et triū nō turbatis q[ui] nō euenerit q[ui] de quib[us] cor h[ab]ens nō
disponit sibi gaudium si euenerit. de his eas nō tristat si nō eue
nent. Vbi g[ra]uia. Si speras te rastremo habituum bonū p[re]dictū leta
ris. Et si forte spes tua frustref[er] turbatis q[ui] letitia spesi substra
ta est. Et si nichil speras nō tristaris si nō euenerit q[ui] videris
tibi mihi p[re]dictisse nū nil habuas amittendū. Homo emi i[n]stutus

sic debet oīm spē suā et solatū mī dēū pone ut nūq̄ ex toto
 figat ar̄m nī trena solatione. et q̄i suspensū habeat desidiu
 ad oīa extiora nō fixū. Cū ḡo p̄dī alaq̄ qd̄ diligis pone iācō
 tuo q̄i nūq̄ habuīs. et q̄i sōpīnū fuit qd̄ uideris habuisse qd̄
 tūc more sue euaneat et iā nichil redactū sit. Iste considera
 cōdīs nō sūt fantastice dicende sed vere et sapientē. q̄i faciū
 mentē trīquillā et stablē iter mūdane p̄spītatis et adūstas
 varietates. Cū ḡo desiderat qd̄ nō habeb cogita q̄i habuīs et iā
 faciatq̄ nōc fūs et mō p̄tīscerit. Cū at̄ habeb qd̄ diligis nōlī
 minūs iāti ei p̄ dilāctōm affīmī sed cogita q̄i at̄ p̄tīscerit ista
 letitia et nichil post se relinquit n̄ vestigia dolor et debitu
 supplicio. Cū vero amittis qd̄ amasti estima q̄i nūq̄ habuīs
 illud vere sed tūq̄ iā mī segno vidēs vel iā cogitatē ymaginatō
 si te talia habuisse. Tē pone mācō tuo de futū adūstitate
 nō turbari. q̄i at̄igena ita se hñt q̄ p̄t̄ euemē vt nō euemē
 Et sepe turbans nos an̄ t̄p̄ timore illius qd̄ nūq̄ euemē
 sicut pueri aliqui flent recordatē dolorib⁹ quē forte haberet
 si p̄t̄b̄ eoz moreret⁹ qui adhuc viui sūt sam et iā columnas. Cū
 si enā aduersitas certa futura ē sufficiat ei malitia sua ut nō
 dupliceat nobis dolores p̄cedentes angustia. n̄ sequēs tribula
 no p̄ se satis exauat̄. Hec dico de ipsali tribulacō nō de et̄
 na quā expedit nobis p̄tīmē et p̄auē. Greg. Ante supplicium
 de supplicio cogitate. Instante vō iā tribulacō vt adūstitate
 consideranda ē utilitas adūstatis quē p̄tā purgat. rautos red
 dita p̄t̄ et substrahit occasiōnē peccati. In multis exercet ad
 brutes ad hūilitatē et passionē silē sustinētū. ad iā fugiēd̄.
 sollicitus ad dīmū adiutoriū. ad experientiā dīmē clementiae que
 tribulat̄s corde nūc solet ē. et ad examinationē p̄p̄ay dītū. q̄
 m̄ adūstitate plena vidēs q̄ntū p̄ficerit. q̄ m̄ eis. Nē ad maiorem
 glāy p̄merendā. et sup̄ oīa ad reddendā vīcē xpo passo p̄ nobis
 Triflata at̄ adūstitate gaude q̄i euāst̄ sūt qui de naufragio
 euādit vel de tēpestate et via mala ad bonū hospitū p̄uenit
 et nōlī duplique te affligē rancore vel odio ex memoria tūrriar̄
 cōt̄ illū a quo passus es. cogitās q̄i si nō meruisti apud illū vt

te affliget tñ forte meruisti apud deū ut puniri te punissit
et ipse deū index vñus est illo q̄ tortore tuo ad iustinā psequendā
cavat vñ suū ut assue tiga furoris dñm dicit. q̄a eo vñus est q̄ si
tiga ad dandā disciplinā seruo suo iset peccati. Et sicut virga
post correctionē fisi m ignē pñnt sic et illi vñtores dei tandem
pumescit maxime qui nō rō zelo et iustina pñctis psequuntur

De remedijs luxurie.

Remedia luxurie sunt septē ad pñs q̄ nōne occurrit sine q̄b
continencia nō tam pñt eē tuta. Pñmū est vt vñ fecā et fecā vñ
stimulā familiaritatē deuinet. Eca. A vestimento predit tinea
et a muliere iugitas vici. Greg. Cui corpus suū continente
dedicat. habite cū feō nō psumat. Nā q̄dū vitalis calor vuult
in corpore. nemo psumat ignē capiē in se penitus extintū ē
Et sepe carbo videt extinc̄ modica fauilla optus. si si tangit
aburit. Dyabolus vñ duos coadunauerit afflat donec eos in
tendat. **T**ercium ē vitæ societate et iubilēti luxuriosoy ne
eoz exēplo ad silia trahat. pñ. cui se iugit formidans erit
nequa. pñmū cū sur sensu hoīs et cogitano i malū. et ideo faci
lū trahit alios ex eo ad illud qđ appetit eis sensu carnalis. dñ
nō erubescat vñnosus vider. hñs semī scrobs misericordie sue. quoq
nō solū exiliū s̄ eccl̄ pñssionib; et iurisdictib; trahit ad pñmū
et laudat pñmū in desideriis aē sue. **E**tertius ē q̄ si papuā cā
quālē sta multiplicata sūt mala membra. et i religione studia
spñalia defecerūt. et ad extorta studia et negona pluci de
fluxerūt. s̄ mala formitas dñ quilib; vult alios imitari. s̄ue
q̄ alius nescit qđ videt i alijs. s̄ue nō audet alijs vñre q̄ nō
quib; vescat. ex malo pudore timēs alijs vider. dissilit. s̄ue
enā q̄ pñmū teror et carnalis libertas gaudet se hñz occasio
nē et qñdā exsangonē apud hoīes agendi. qđ libet enā si nō
libet. **T**ertium ē corp̄ nō delicate nutrit. Terra cū corporib; n̄i
q̄ ex pñmā maledictione spinas et tribulos vñto sati germinat
si sup hoc fuit i pñgnata delicia tanta erit spinar̄ densitas q̄
semen vñi vñtatis i nobis penitus sufficiabit. **E**ccl̄ q̄ delicate
nutrit seruum suū i. **T**ertium ē om̄i frigē qđ papuā est aīe

cōrū. multā cīn maliciā toruit onositas. **P**ū In desideriis ē
 oīs onosub. Occupatus cīn ab uno demone ipūgnat. onosub āt
 īnīeris deōmb̄ vastat. qī quos cogitacōes et desidīa mala in
 corde versat. totū nīcīoī rānis patet. **B**ñardus omī tēptacionū
 et malay cogitanonū sentīa ē iers onū. **V**n et poeta onā si
 tollas perire rapidoī artus. nec solā vitandū est onū sed enā
 onosa Onosū est āt qd nullā habi vilitatē nec vilitatē iten
 tione. Et pī vitando ono onosa sectari ridiculū est. **C**uid aut sit
 agendū quecī de remedīo amīde. **N**ē ut oī hō isodēt hō qualit
 instās tpub possit utiliē expēndē. vel illud opus qd tūc et cūlūt
 optio mō pfect sue orando sue laborādo vel refōm corporis itē
 dendo vel aliud facendo. **T**ertū ē extōres sensus ab illatis
 custodie. qui sūt qī fenestre aīe p quās mōrī pītrat qī far
 vel corruptor castitatē mē dū nō custodiūt. Sic boni religiosi
 reclūdūt se m cellos et mōstīoī qī m sepulchru ne vel ipi cōrū
 pīsat mūdū vel incipiant. **C**ūnto em rāris vides vel audiis
 que mūdū sūt tanto affrūs tuis ad ea incipitēda frigidior erit
 et minig cogitabis ea. **E**t eouero qīto frequētū cī sensiblēs
 auersariis eo magis puluc scī refigeris quo sensibilēs iterū
 trubescit et affrūs tuis fit trudus et moreb issuas. **I**n mōlen
 dmo nō puluerulentū fieri vix possibile ē. **T**hexūt est iterū
 repmē cogitacōes pīas et affectōes carnalēs. qī isti sūt hōis
 domestiū līmīa. quoy fraude vībō mētis līmīa tradit si nō
 bī caueat. Nulla extōr mūcīo sufficit ad custodiendū vībōs
 claustra ubi domestiū pīdi fierēt. ita nulla custodia formīca
 seruat sine custodia iterūa cogitacōē et affrūnū. **P**uerēt
 pī custodia serua cor tuū ē. **T**Septimū ē frequētū studū oīo
 mō et deuocōis. bapīet. Ut sīni qī alī nō possim cī cōtūnē
 nisi deo det. adī dīm et orām et dīxi ex totis pīordīs meis ē.
 Et ideo sp ē orāndū qī sine ipī auxilio possūm facē nichil
 vt ore grē sue extīgat in nobis ignē concupīcē.

De specieb̄ tēptacionū

Multe sūt tēptacionū spēs. una est subtractio et iōpia deuo
 nōmō. Aliē tēptacionēs sine illa nullā vel mīore vītē habēt
 cī ipsa sit qī domī resūgi ab oī tribulacō. pī. **D**īs mī adūt cī
 Subtracto ḡ tā singulārī resūgi hō quodāmō termīs exposītō

est hostibz tēptacionū. et ideo pauidis efficit et pusilla nimis
misi fidei et sp̄ei firmitate se muīat et paīa et hūilitate se
defendat. q̄ tūc maxie hūt locū exercendi se et magnā glāz
pmerēdi. fida at pbat si credat vera eē q̄ia desit per gustū
dulcedis expiri. et ut fideb magis iūtāt autoritati scriptū q̄
expēnie xp̄e et magis ex hoc mōtoz sit. H̄pe at pbat si osi-
verat deū sibi eē p̄mū enā dū flagellat et ua studiose stude-
at ei seruie et place in obz ac si senaet et videat eū sibi esse
placatū. Paīa pbat si nō murmuraret con̄ deū q̄si sua duraria
tribulet hoīem ut desoleat. et si longam̄ sustineat b̄placatu
dei et nō definat in adūs. Hūilitate pbat si cogitet se digne
pumri q̄si qui idigna solanoe sp̄uali. Cāntū debet nobis deus
place et tm̄ debemus eū diligē q̄n nos punit ut purget. ac siblā
dias ut isolat. Ap̄c. Ego quoq̄ amo arguo et castigo. ¶ tēptā
Quidā enā tēplant ex diffūltate b̄n opandi et habet aliquā
bonā volūtātē h̄ nō fortē et ex diffūltate obstatulā rūemūt
q̄si qui ḡne saxū voluit. et inde affligit sā ex remorsu consciē
q̄ amissat eos torpore. q̄ ex dolore tardi pfectus et desidio vite
factioribz. Quidā em̄ vellat habē bona opa et nō valent ad ea
exequēda seruos tunc uix illud apli. Velle m̄ adiatet p̄fici
at nō rūemo. Aliqui vlo possēt sed ita vident̄ eis arida et pua-
q̄ diffidūt ea place deo vel aliusq̄ nūt fore. et sic utrobiqui neg-
ledi sat. et madūt in quāndā tristia scit dint de talibz b̄is
Bnardus. hūt qui i studiis sp̄ualibz fatigati et versi in tor-
poz ambulat tristes in via dñi. longos dies et longas q̄nūt
noctes. frequēt mūemurant arida corde ad quelibet diuinita
accedit. ¶ Quidā em̄ horror terret eos tū cogitat de pfectu
sp̄uali. q̄ dicat apud se. Bona cēt victoria sed dura ē pugna
dulce p̄mū sed labor merendi grauis. Sic exploratōes missi
in trā pmissiōibz reuersi amendabāt obteratē terre ostensis
fructibz. sed teruerūt pplm̄ p̄ diffūltate exp̄gnacionibz hos
tū et pteuritate i habitancū. Ita religiosi quidā exploratē
tertā p̄ sp̄ituras magna gaudia celi fidicāt. sed pugnas tēp-
tacionū et labores sp̄uali exactionē ita euhorēt q̄ poaq̄ in
deserto mori volūt q̄ introduci in trā pmissiōibz. hoc ē magis
volūt opa in quāda medio statu manē inter scārē vitā
et sp̄ualē q̄i iter egip̄i et trā pmissiōibz in deserto aride

conuersacionis q̄ plorē et tribulacionis puerē ad grāz p̄ficiōis
 gygantes ex iūe mīrāt et timēt q̄ mōstra enāchī n̄ magnōis
 sc̄ōr dñtēs considerat et de p̄p̄a pūrāte diffidentes illoꝝ p̄fec
 tonē nō attingē nō ex hūlītate sed ex pauiditate de sp̄ant
 causantes et mīmūrātes cōn̄ dñm q̄ tā dura seruina ab hoīē
 requirēt sicut illi qui n̄ ēdūt cēnt de egypto ad tales mīsāb
 tolerandas. Inde es pauis ad p̄ficiōne puerūt et de oīb̄ sap̄
 ad pugnā mūtāt tñm duo traꝝ p̄missiois ita uerūt q̄ soli
 p̄fecti illi fūt inter religiosos qui et in pugnā tēptationib̄
 et in exercitio utrib̄ infatigabiliſt̄ st̄ates fuerit. i pugnā re
 fūtēdo malis in exilio mīstendō bonis in finē. za tēptā
Ex hoc sequit̄ alia tēptatio fastidij. qua fastidij hoīez cā bonis
 tēdet cā orāt̄ legē meditari. tēdet cā audire bona vel loqui
 vel op̄ari vel iteresse S̄m̄b̄. enā que sine ḡu labore fac̄ pos
 set. Et hec inde q̄ n̄ ad magna būtū pūma puerē diffidit
 enā in mīorib̄ exerceſ fastidij. Ex q̄ her tēptā ex p̄oī oriat̄
 ondīt q̄ statī post mīnūtū p̄pli ꝑ labore sequit̄ mīmūr pro
 fastidio māne ad signat fastidij refectiōis alimētū sicut sūt
 uba sace ſp̄inice et bona oīpa q̄ pāſcūt acīz et refinūt cōſtāz
 Ad duo trahit ista tēptatio. aut ad extītois isolatiōnulas et
 ſemīlātē ſemītates. vt qui nō habet in ſp̄ūalib̄ delīrationē fal
 tē in carnalib̄ querat et ſelātib̄ nugib quo ſūlāt fastidio
 quo veratur. Sic et illi q̄ māna nauſēat carnes rūp̄ſāt et
 p̄ponēt et poros et trēta id est carnalia et frenā gaudia et
 ſollitudois tērenoy negonoy q̄ ſua aedine q̄ porci fastidētē
 gustū mutando delectat. ſed poſte ſāram amaricatā ad ſletū
 cōpellūt. Aut ad mīmā tristinā trahit her tēptā fastidij. dñ nō
 habet in ſp̄ūalib̄ delīrationē. et in carnalib̄ isolari rēniuit. et
 ſic nūq̄ ūemēt refugū magno merito ūsumt. Solū gō refuat̄
 vt inſtant clamēt ad dñm cā tribulāt̄ ut de mītātib̄ ſuſi li
 berēt et ſacrificēt ſacrifīu laudis et ūāuēt oīpa i exultationē
 id est recolēt hūſina dei ut ex illib ad laudē eius in exultationē
 ſp̄ūs p̄uocent̄. Quē ſi statī nō ūuſeſſit ūequit̄ alia tēptā ꝑ ū
 impātia cōn̄ dñm q̄ tā dura et mīors sit tribulato. q̄ tā p̄oī
 in dando egeno grāz et tā anxie petenti et tā ūortū pulsanti

Et haec tēpīa quāq; rā valida ē q; q; iſam hō et palpitat ex veſe
mēti merore q; ibi nō tūent ſolacū qd̄ debet ei eē vīm refu
gū ſz m orōne et intenta ſuplicationē nū dñs dīat oīs q; q;
tūent ū. Iob xxx. Clamabo ad te et nō exaudies me. ſto et nō
respiciat mutatioq; ev nī i cūdele ū yſaias. Multitudo viſcere
tūor et miferacionū tuar ſug me attingerūt ſe. Abauie. Uſaq;
dñs clamabo et nō exaudies vociferabor vīm pañēt et nō ſal
uabib. Pb uſiq; dñs obliuſas me ū. Itē illud minut filiorū
iſit. Eſt ne deq; i nobis an nō. Hec orā illig tēptationis anxietā
tē expīmit. q; nō valet melius ſupari mihi pacient tolereando
et hūlīt expīcādo denec nobis bēngtatis ſuſ vultū dignet
onēt et manū largitatis apire. ut celū qd̄ ſug nos q; enēa ſen
titur fallas grē nobis influat. et tra cordis nū q; ferrea emol
lita pluñib ſangnitas dñi. et ſtrī ſuū et affrī ſios et
desolū deuonib ſeremt. ¶ De remēdō cōi tēptationē
cōntales tēptationē: iſta maxie valēt remēdia. pñm ut cōſo
lenq; q; nō timeat illas tēptationēs q; magis pñficiat ad mitē
pacienti q; ad detimentū. ¶ Secōdō q; pacient tolereant ſunt ſi ſa
thanas viſibilis vel ſenſibilit aliquid turbat. et ſtridet hūlīt
tēptationēs pañēt hūlīt dñi ſuſtinet. ut et ſe dignū adiret
afflictōt et labore pugne. ſi dñs q; ei pueret in bonū. q; ſic
ritis plumbilis erit ei dñs et puerabit a pñm et detinib ſtūt
bi et ſtrī et mītis et glā. Oreg. Qui appetit plene vīna vīm
ſtridet hūlīt puerabit ſue flagella tolereat. Cā deo ei nō
poſſuſ ſtendē nec pñſtrīa q; pñtōt ſuma. nec per potēnā
q; ſtīrmī et ſervi eiſ ſumq;. nec auſtīgē pñ pñtā q; nūſq; corā
eo ſatē poſſuſ et dominī eiſ ſumq; līmōs extre. Vñ hūlīt ſing nob
corā ipo. et ſic mihi. ¶ Tercio q; nō auent̄ nec ſtīmā
do eis reſiſtāt. q; ex hoc magis q; ſtīrmate ſtīlāment. ſed
ad alia tractanda ſouerat ſe hō. quibz abstractq; q; ſe obliuſ
mēt paſſioq; ſue. ſicut corporali paſſione laborab ſi habi quo oc
cipit obliuſeat ſui. leuis mītē torquet. ¶ Tercio uas et oc
casōes tēptationēs ſuge et dedīnāt maxie carnalēs q; appi
quātē ſibi incendūt ut ignis. ¶ Quarto orōni ūcūb et auxi
lū ſupne ſtūtib ſe et alios ſuſtrāga implorat q; nec aītib
mītis nec virib nec prudētia poſſuim⁹ ve tot hostib; triūphāe

vel sine letali vulnere tristis nisi plecti manu dei et eis adiutorio
afflati p̄p̄. Inuoca me in die tribulacionis tui. Ad hoc enim deo quip̄
permittit hoīes temptari et tribulari ut exeat ad orationis studium et
confingat ad dominum et expiat eis auxiliū. et ad exauditionis eis
solaniū amplius in eis amore exardestat. et sic tuum in merito
statutū quin in fiducia dignacionib⁹ eis exerescat. Sic diligenter,
deum oīa cooperans in bonū tā. p̄sp̄a q̄d aduersa. Solet enā quip̄
fidelē secū suā postmodū amplius isolari et purioris p̄ficiōis
grām cōfere ī illis de quib⁹ fuerat aliquā ī temptacionis molestia
grauis tribulata. sicut de bō bñdes sc̄ribit bñs greg⁹. Cui dñ
carinis temptacōe grauit̄ temptaret. q̄ virilis restitit ita plene vi-
tā ut dei grā nūq̄ postea motus carnalib⁹ dilectio ī se sen-
tiret. p̄p̄. Sed m̄ multitudine soloz̄. ¶ **D**e rectitudine actionis
Actio in trib⁹ deb⁹ cē circūsp̄t. p̄mō an liceat et an deret
q̄d an expeditat. Illuc tū est oē qd̄ ē cōn̄ dei p̄cepta ut emulatio
instiuta vel cōn̄ voti p̄pr̄ sp̄onſiōē discretā. Indicās ē qd̄
nō bona sp̄enē p̄tendit et colorē illius habet enā si nō exūssō
veritatē. ut oē scandalū. et qd̄ alioq̄ rūm vel p̄m̄ nota uidet
habet. et s̄c̄l̄ statū agentib⁹ et suemēntib⁹ uiderat̄ iōnuemēs. Ad
choris. Qā m̄ sūct̄ h̄ nō oīa expeditū. heruo dei vitanda sui
ne p̄mitat̄ s̄r̄as m̄ferorū ex eo m̄q̄ edificatorio et dñm ih̄o
noet̄ q̄ disciplia faulorū redundat̄ ī cōfessionē dñorū suorū
Inexpediēs ē q̄ raret fērū utilitatib⁹. Varus enim ī conspi-
diū apparet plausorū flagella telecū. Quod
p̄tētē sum̄ ī cōfessionē p̄-
austriq̄ ī auctoritate p̄ficiōis
Tunc q̄ nō auctoritate
q̄ auctoritate p̄ficiōis
h̄e qd̄ abſtinet̄ ī cōfessionē
affidit̄ labores h̄e p̄ficiōis
et terque. Tūdū
linac māre analit̄ ī
Tūdū cōm̄ cōdū et
fugitiva implorat̄ p̄ficiōis
p̄ficiōis ī cōfessionē

De rectitudine locutionis
In locutione tria sūt sūlīter obſeruanda. p̄mū ut tard⁹ sit hō
ad loquendū. Eta. Adolescēs loquē ī cauſa tua vix. q̄ntomag⁹
m̄ nō tua vel nō ī cauſa s̄a ni leui vanitate. Si. bis illoq̄at̄
fūs habeat caput rūsu tū. ut vilitas et op̄tunitas exigit
ad loquendū. Utilitas nr̄itate edificacionib⁹. vitandi cōdēntib⁹

notum est et honoris dei pmonedi. Optumitas tuis loci can
se et gloriosus audienciam. vas qd nō habuit opulū vel liga
tura desup iūndū erit. Pulus enī madit et vermes et aca
lia iquinabunt illud. Et si qd pmosi vel aromatic liquoris m
eo recondit evaporat stus eius. hic qui p censurā silenti
nō ponit ori suo custodiā. frequēt iūndat sorde illatorū b
borū medamō detractioibz iactāmō surrexitibz et silibz
hi qd ead deuocōis ihū habet vel occulte stus citig ea
porat et infriodat et euaneat. sicut sepiq possu⁹ experie
q̄ post spacioibz grāz ad uba onosa deflum⁹. mox et sa
por minuit et feroz extinguit. et intelligētia obscurat et
mētis in deū intenso dissipat. et ror a bono qd p̄us habuēt
euaciat. **T** h̄dm ē in loquēdo arrūsp̄m ēsse et considerat
qd loquaf et qualif et rorā quo. disponeb sermones suos in
iudicio discretioibz. ne alium loquēdo noreat. ne quē idēbitē
offendat vel scādalizet. ne quith falsi admisreat qd constaz
postea remordeat et dresiss penitent. **Ecliaſt.** Cor stultoz
mōre eoz. et ideo n̄ apūt os effundit totū qd habet intus
pſtūtia. qd ā sapiētia in corde ipso. qz ob nō pſtet nisi
qd cor delibera uat bene ēē loquēdu. cuiu mſtudot os suu nſto
dita penlo ataz suā. qui āt rōſideratq ē ad loquēdu ſennet
mala. **Tuſe.** De oī ubo oaco qd locuti fuerit hoceſ ic̄ **Gregor⁹**
Oaco ubū est qd aut rōne iuste nūtatis aut itanoē p̄e
utilitas caret. si ḡculpa nō caret ſeru onosa qd nō pdest
qd de pmoso qui enā obest alio. **T** terā ē ut breui⁹
loquaf et sine utilitate et nūtate no multiplicet uba. **Vn**
qui multis vlt̄ ubis ledit ataz suā. **M**ultiloquo enī nō de
erit p̄m. Duo enī uba qd ſola nobis pmissa ſat iter oīa nō
dicta ſit id ē qd nūtariū eſtibi vel alii vel vnde ubi vel alii
Nūtatis ato iſmuata ē ſapiēti. nā apud iſpientē nulla ub
ba ſufficiat. Utilitas enā ſi ſe p mimia uba effundit onero
ſa eſt et fastidioſa. **Genes.** nō multib opus ē ubis ſi parat
et efficiabz. **Vn p̄ub.** Guit ubis patēt et abſq murey abitu
ſic vie qd nō p̄t in loquēdo cohibeſ ſpm ſuū. **Greg⁹** et mūtu
ſilencij nō habet patet iūniū caruſ. **Hic** cautus et parat

sit hō mūbi sicut aurarū nūmis fuit. q̄ vba quibz p̄mēt
 glaz celi p̄ciora sūt oī thesauo p̄ueb. **T**hesauo desidera
 bilis requeſat mōre sapientiā. Quare p̄ perme et pareq; p̄
 funde et mabditō recōdit eā nec p̄fert eā largiendo msi
 p̄ urgēte nūtate vel utilitate sua. et canet ne vel obulū
 supflue effundat ſup̄ q̄ mīcē sit. **E**cē eaā religiosus cordis
 sui thesauo abſcōda raro loquēdo. et n̄ p̄ nātāra cauſa
 vel vili ob ad loquēdū apiaſ. et qd̄ cū paunoribz b̄bis p̄t
 expedie. adhōr plura supflue nō effundat. **C**quaduplex
 āt bonū ei ex hoc p̄uemet. q̄ cauebit p̄mō multiloquy v̄b
 vaniloquy. Intellicit eis sterig magis p̄fundabit et subliā.
 v̄b sciat aqua cōclusa q̄ nondū habet exitū p̄ quē effundat cres-
 cit mālū. **I**tē qd̄ loquit apud hoīes magis habet autentiā
 cū ſtrāt cū ſtrātūtate et nō leuit effundē vba ſua. **I**tē
 ſingulare glaz meret in celo. **D**e Disciplina morū
 Morū disciplia in religiosis tripli colore deorat. Si ſint
 maturi huiles et benigni. Maturi ut nō ſit leuis aceredo
 nec pnuis ad rīſa. vel curiosus vel obſcurus nec iomulatōr.
Maturitas mītis mentē cōponit et totū corpus extiſ ab
 mīſolētiā cōſtodiſt. Caput regit ne leuit hic inde acerferat
 qalos ne vagent. aures ne curioſe auſaultēt q̄ min⁹ expe-
 diunt. lignā reſeruat ab onoſis et iſraoſis vōis mang ab
 iutilibz occupanibz. pedes a vāns deambulancibz et idē
 cētibz diuariacibz. et totū corp⁹ ab iquieto motu cohbet
 msi ſed̄ qd̄ rāno expōnit. **T**hūilitas morū depinat cer-
 uicē. huile ſormat rūſū. gemitus cōplanat. vēſtū ſimpliſ
 amat. ſeſi iter nouiſſiō ſlocat. oſtentatiō ſotat. declinat
 ſingulāritatē fugit. ad alioz obſeqa agilē ſe facit. ad obpro-
 bra tacitū. ad honores obſlatos vēnundū. p̄mptū ad deſcen-
 dendū. diffiſile ad idignandū. **T**Benignitas facit affabi-
 lē et cōpauſiū afflictibz. tractabiliē et exorabiliē et flexibi-
 lē. in bono hilare et iocundū et modestū fidelē et ſonaliē
 nullū ſympatiā vel temē iudicantē. gratū bñſiā ſiobz grotſa
 Hūilitas reddit imitabilē. benignitas amabile. maturitas
 venerabile. **D**e pacientia **ii**

Pacca est enim glē respāi voluntaria et insupabilis pressio
laborū. pacca alia est nōtatis alia simulatiois alia dñitis.
Simulatiois em̄ est qm̄ aut p̄ hūana glā aliquis patient
se cōdit madūs. aut cū meret dissimulat iurā quā pa
titur ut malud lps̄ optimū differat vñionē. Pacca mā
tatis ē cū aliquis ideo adiuta vñisti nō p̄sumit q̄ non fit
vel nō audet. timēs sibi. maix ex hoc iminē dispendiū
vel comodū deperie. vt serui a dñis verberati. vel pau
pes a diuinibz obiurgati. vel disti a m̄gris castigati. p̄ma
vicioſa ē et meret suppliciū. r̄a cauta vt evadat tpale
dispendiū. r̄a vnoſa meret grāz m̄ pñt et glaz i futuro
Valet at vñis pacce ad mul **A**d quid valeat pacca
ta. p̄mo tolerabiliora reddit pñtis vñto comoda. q̄ adiuet
stas q̄n cū m̄pacca ē triplex comodū dat. Ex tñ sensis ho
affligit et int̄secut p̄ m̄pacca amaritat. et insip mala
conscia rodit mentē pro reatu culpe. **T**ercio pacca ē magna
mentis refro. q̄ sicut corp̄ pascat coniunctio ita mēs virtutis
dapiſi sagittat. **T**eras magna edificatio prior et tanto
maior q̄rto rario. plures vñdem castos abstinentes pau
pes seripes humiliantes cleofinas facientes vel oīombz istantes
bona dicentes fide constantes. sed paucos admodū i cōcubibz
et detractionibz et despñombz humiliant' parentes. Excusamus
nos et defendingo nos ne forte alii scandalizent de nobis
putantes nos ēe culpabiles si taceam⁹. n̄ ex hoc magis rep̄
hēsibilis iudicem⁹. q̄ p̄ impaciāz nos vñditam⁹. et mor
dentes nos acriter remordem⁹. **G**rat dñt greḡ iuntanti
deū glōſis ē iurā tacento frigē q̄r̄endendo supare
Carto pacca purgat p̄trā pñtita et p̄cauet a futuris. **T**ero
auget grām m̄ pñt vñtū et spūlū donoz iuxta illud
Ged̄ in multitudine dolor⁹ meoy i corde meo solac̄et t. x
Texto meret magna glaz m̄ celo. **I**n. **S**audete et
exultate qm̄ merces vñi multa ē m̄ celis. **T**epti sm
gularis ē retributrix passiois xp̄i. talia em̄ studet repen
de qualia ab ipso accepit qui dolores n̄os portauit. Et her

ē singularis letitia scōz in tribulacionē patientiū et gau-
 deniū q̄ sic occasiōē hñt et optimatē aliq̄ retribuendi
 dñs p̄ illa magna caritate qua p̄ nobis nñas posuit saltē
 aliq̄ sustinēdo q̄ bonor nōc nō indiget ut aliquid ei de
 nō dare possim⁹. Cū ḡ iudicis veniens cōdet fiducia
 passiois sue oīb⁹ magna erit cōfusio illis qui nichil p̄ ipso
 pati potuerū nec voluerūt et magna glā illis q̄ pro ipso
 multa et magna paucis sustinuerūt. Signū es sp̄ecialis
 dilectionis videt. m̄ dñs dat aduersa pati. q̄i p̄ partiri ei
 dignet p̄t̄ oneris sui portandi. sicut ille sym̄ syrenes
 cruce dñcā portauit. Colēt em̄ som m̄ via n̄ lassant̄
 roga eos quib⁹ plus cōfidūt et quos sp̄ecialis diligūt. vt
 p̄tem oneris sui p̄ se ac horā fecit. vt hoc iſi fiducia sit
 illis q̄ maiore habeat de eoz dilectione fiducia. qm̄ de
 illis quib⁹ formidat imponē. ne forte nollēt equo aīo
 portare. Sic et dñs qui nobis n̄ est oīb⁹ dieb⁹ in via hac
 qua ambulans lassatus usq; ad mortē labore sue passi-
 ons. querit q̄s n̄m velit ei cōpati et omnis tribulacionē
 suarū qd̄ adhuc in corpore suo misericordia qd̄ est emā sustinet
 secū portare. q̄a hāc passionē quā caput in se pro nobis
 sustinuit et istiuit diuisit p̄ oīa mētra fideliū suorū. vt
 sicut oportebat pati xpm̄ et ita in glāz sua mītra. ita et
 mēbia eis si capiti fidelit̄ cōparans et glorificans. sicut
 som̄ passiois ita et resurreciōis erūt. cui em̄ plus cō-
 passus xpo fuit enā appius regnabit. **Dē sobrietate**
 Sobrietas est otius qua corpis almetia in moderamine ad
 nutrītiōē in cibō poti et sōpno. Cumq; eaā grālit̄ p̄ mode-
 rātē ab oī supflūtate ut in ppania metis et corporis. vñ
 dī. sobria mēs sobria sensus. Et p̄put acipit̄ pro restrictione
 almetiorū illa ē que oī pcamōna vel abstinenia et oppo-
 nīt vino guse vel castimōnergie q̄ ē ventris iſlūmes. Est
 at alia sobrietas medicīne. alia auarice alia ypocrisia.
 alia paupertatis alia religiositat̄. Medicinalis fit p̄t̄ sam-
 tate corporis cōseruandā vel rempāndā. auarice ad p̄ced

expensis. ypocrisis. plaudie huana. pauptrat. p. nūitate
penurie. religiosi p. vīte obtinēda pro vīno calando. p.
pnīa agenda p. edificatiōe pxiōz p. glā pmerēda. pro a
riendo intellēm in sapīa acquireeda. Nam scit fēnestra
obstrecta līmo obtubrāt. sic itellāt abo obtrut⁹ obseruat⁹
scit sepi⁹ expimur. Sobrietas aut scit oīb vītūs tūc sōla
est corā deo mītoria nū deus ē eius causa pīma et forma
id est si spīl deū pīncipal⁹ fīat et scđm deū.

De tribz i quibz cōsistit sobetas

Sobrietas in tribz cōsīstit. i qualitate qūtitate et modo. In
qualitate vt nō delicata et pīcosa et sūptuosa reqrat sed
simplicia quibz valeat sustentā nū et que de fānī pīt
haberi. In qūtitate vt nō min⁹ nec sepi⁹ q̄ dēret. sed tem
perata vt sit refectio corpī et nō onus. Infirmi sūt liberi
ab vītraz lege. In modo vt nō pīportione reqrat sī modeste
mature et religiose. Sic enī sapit suauis sumis comodius
refint salubrig. min⁹ granat stomachū et faciliq. digerit
et min⁹ peccat. et ē honestū et religiosū. **T**Valet at sōle
tis ad illa q̄ sup̄ dicta et tacta sūt. Valet ad satisfactionē pro
pnīs. et scit corporis voluptate peccare ita instigacōe emē
dām. Itē ad rācīs lassīna repīndā vt que impinguata
insolens et mōbediēs facta ē. macerata dīscat frītu obede
Itē ad corporis sanitatē q̄ noxios hūdres desirat quos capula
et quēs sup̄fīua gn̄are cōsuevit. Itē ad sollicitudīes mūdanās
abandonandas q̄ qui modīns cōtentus ē modīna habz pīnde
Itē ad militari vītū habilitacionē. Sobrig enī abilior ē ad
bonū. castior ē. min⁹ habz iūdendi maniam. magis cauto i
lingua pīpnōr ad deuononē et pueror in affīd. ad sapīaz
rīquerendā magis sensō vīglē fīat et subtilē. et mēcīa hēis
tenarē. Itē ad alioz edificatiōe q̄ qui extora mā ordinata
videt et spīta. cōiūt quid de intioribz estimēt q̄ non vident
Itē valet ad merito glorie rā p serpā q̄ p vītūbz sibi inēxēs
qua quo magis hic nobis de voluptate subtrah⁹ eo magis

245

et hic spūalibz et illic celestibz delimes habundabim⁹

De coibz quibusdā spūalibz exēcītis

Id euitanda apostolice pugnatiois obprobriū et p̄frē sanitatis grāz obtinendā et expnisse b̄titudis glāz religioso seque dā. quedā rōia spūalia ext̄na ponenda vident m quibz qui fidelē p̄seuerauit ita sentet se in vite spūalis p̄frē cresce quoq̄ ad p̄fectā p̄ueniat sanctatē virtutis

De agilitate ad inapiendū bonū

Spiger et agilis ad inapiendū et faciendū bonū qđ ex alti⁹ amo mōne vel ex dōna iſpiratoē itelligit faciendū. multū em̄ p̄fectū negligētā mōtor⁹ qđ p̄mōr⁹ eo qđ tēdet nos bonis stu dñs mōsistē ex horroē difficiātis. Si at bona volūtātē habe⁹ hāc de ip̄e mōpus differi⁹ et p̄astina⁹. et mōter⁹ irrenupabilis et ip̄us p̄dim⁹ et mōtū qđ lūcā potera⁹. Aut ita desidiose et mōdeuote fārmis qđ nec deo ē valde gratū. nec cōstītē nō me ritorū vel cōsolatorū. ymo corrōsimū iſtīcē qđ eaā mōde puniri timem⁹. et ex iſpiditate tēdet nos labōis. et festinam⁹ inde nō absolūtū et tēdet alud sile mōhoile. Ex lū de ſtido orōis ub obsequi⁹ iſequina m iſfirmatorū vel altius boni op̄is i quo nul lū honorē vol ip̄ale comodū vel ip̄e volūtātis ſolam⁹ exp̄am⁹ Et hoc ē cōm̄ boni op̄is naturā qđ si debito mō fit letificat cōſtitāz et arrendit aſſertū ad aliud bonū fanendā. Eſci. Cui edūt me adhuc eſurieret. Oi ḡo ip̄e ſeru⁹ dei p̄uidēat quid illa hora magis ſit ſibi expediēt ut faciat et qđ fanendū vidit p̄nſet qualib illud cōgrue et ſedī utiſis regula⁹ magis apte p̄ficiat q̄ntū valet. Hic em̄ aſſuefanendū est corps et anima. vt ex uſu boni op̄is nullo mō tristis patiſ ſit ſicut ſeru⁹ fideli⁹ et agili⁹ ſtati mi pantī dñs ad oī rōnabilitia ſeruina obedie. Hic videm⁹ i ſeru⁹ ſclaribz qui nec p̄cōfigore vel labore vel iōpia vel alia difficulta te pugritant dñis ſub p̄ pua mercede p̄ longa tērā ſpana enī i pūlo corps obedie grati⁹ hñtes ſi p̄ grātia actione cū redierit nō magnas alapias et vitripia recaptit. nichil de conuocis iſfirma tie vel dom⁹ vel hospit⁹ cogitantis. Claſſales ſeſerui delicati ſit et elati. parvū volūt labore et bene p̄nvari. et cū ip̄i dños ſuō debilit̄ honorēt. ip̄i volūt dñis ſub m̄ cib⁹ qđi cē equales volūtate p̄pā pro ſege vteſtes. Cui pabola eſt ip̄is instantis

Ecclesiast. cui delicate seruū suū id est corpū nutrit ab ifanna
nouantibus postea sennet illū cōtumacē. vel q̄ pīger erit ad
bona. vel ad pīm pīcliorū maxīe et armis. Ex iſuetudīe oīn
hō mollis et pīger effīct. vt nichil velit pati vel farē nisi qd̄
libet. Ecclī fidelis seruū ita debet hūlīaē ſeruū et māſueſuē
ſicut ioculator catulū suū. ut statū n̄ ubet ſalat a lecto ad
orōnes noctīas. et q̄ ad nutrītōm ad queq; ſpūlāta exer
cīna q̄ vel obīa uſſerit vel caritas ſēna requiebit vel deuoci
ōns ſtudiū apta ſunt vel euiglibet aliis utrūs

¶ De Velocitate ſe abſtrahendi a malis.

Q̄dīm ut ſiat ad agendā bona agiliſ. ita ſit ad abſtrahēdū
ſe velox a quibusdō malis. n̄ ſentit ſe aliquo eoz mīlius pul
ſari vel extīus orūpari. ſz ab onoſib; libis. a ionib; ab aethōib;
mīfrōib; et maxīe a cogitatōib; vāns et affīctōib; vīnoſib;
et carnalib; impīnē. que nec ad horā debem⁹ i corde pīmitte
morari ne offendam⁹ dēū et ſcōs anglos pītēt. et conſaz
ſordidem⁹ et penā meraam⁹. et bona q̄ie poſſem⁹ cogitare
interī neglīgam⁹. Dic abrahā q̄nq; deo uibente ſacrificia of
ferēt vīdentes ſup ea volūces ad dilaterāndū vt fedandā
ſollicita abigebat. Et nob̄ ne aliquid in cōſpā dei appaream⁹
vanū q̄nq; ſacrificia ei offerentes. ſz bone volūtatis bone
actōib; bone locutōib; ſare meditaciōib; et pie affectiōib;
Volūces malay cogitacionū et affīctōnū ſtatū abigē debet
ne ea nobib; diſſimulatiōib; aliq̄tēn macilēt et deo īgra
ta effīctū ſacrificia et nobis īeffīctū ad mīliū et ſpūlātē
pīfētū. Nec ſolū carnales et turpes cogitaciōes ſtan̄ debet
abigē. ſed etiā vanas et amaras et gulosas et ſilīū vītior
ſimulacra i cordib; n̄i templo ymaginādo non pīngam⁹.
Ternū est ut ſemp̄ cor pacificū n̄i oībz. De pace cordis
habē ſtudeam⁹ qd̄ cōſtit in duob; vt nulli malū facē
vel auge ſtudeam⁹. et ſi qd̄ nos i aliquo offendit paē ſato
utamur. In medio plū versam⁹ et difficile ē qd̄ ſep̄ iau
la ſup nob̄ mittant̄ tā vīboz acitorz q̄ ſatorz nob̄ moleſtorz
et a ſupiorib; n̄iob; duoy impios et iūrepacionū quibz
dipeū pacē opponam⁹. Cuiē dipeū ut ipenetrabilior ſit

iūnici iaculib. mūnile debem⁹ sc̄z. m̄m et alioz bonoz ex
 emplois q̄i pellibz aīalū mortuoz Jacobi. Exlū accepit frēs
 extus mali et longāntatis laboris et paē pphas. Ecce
 bñdicim⁹ eos qui sustinuerūt. Differētia iob auditis et
 finē dñi vidistis. Dem⁹ ge mūniti icēdāta cōi iancila ūbor⁹
 et itib⁹ factoz adūson. vt pacē quā ext⁹ nō possu⁹t hac
 vita sperare durabilē. saltē int̄is p̄ patiaz r̄souem⁹. Iuce
In paēna m̄a possi⁹t. De peccata utendi q̄ mūdi sūt
 Cūtū ut q̄to p̄aus p̄t quib⁹ q̄ sūt mūdi utat. et habeat et
 cupat. Aliena a nobis sūt oīa mūdana q̄a nec natūre nō
 sūt nec a nobis facta nec dñs nobis nō māsura. nec salo nō
 in ip̄is cōsistit. et ideo habem⁹ ea q̄i a mūdo mutuata p̄ coti
 diana yme p̄ cōtinua et fūrū vsura sollicitudinū et laborid
 Gicat em̄ p̄ncipes a scultetis suis exigūt cotidiana seruina
 et munera rōne officiū sui et tandem erūnūt eos in carcē et
 oīo despoliat. sic et mūd⁹ post multas exactiones usuraz
 rōne subē et honoris quod offinalib⁹ suis diuitib⁹ mutua
 uit. tandem oīo euauatos mittit eos i carcere infernā.
 Vn̄ bella et lites in sldō. nisi q̄i mutuo iter nos certati cip̄o
 p̄ripe alter alti q̄d vterq; nō p̄t itegre posside⁹. Augustin⁹
Rixant⁹ iūtes qm̄ ip̄i nō possidebūt tñā viuenū de qua
 m̄ites pelli nō p̄nt. Habentes at alimēta et vestimenta
 quib⁹ tegam⁹ hys cōtent⁹ sim⁹. et quicq; perturbe patimur
 loco illiḡ deū in corde ponam⁹ qui oīa implet⁹. Oīi paupes
 spū. et volūtate et amore spūalib⁹ p̄cessub⁹ qm̄ ip̄oy ē regnū
 celoz. Cūtū em̄ se hic angustat in tra nichil cip̄eō. tanto
 in celo dilatabunt⁹ et ecōuerso De hūili sui estimatioē
 Cūtū est ut semp et int̄ apud se et extra corā hōib⁹ se
 hūlicet et despīnat in sua estimandē intrīscat. in vbiis in
 gestib⁹ i vestib⁹. et in oīi facto suo nouissimū lōmū eligat si
 mit fuerit oportunū. Ad hūliandū at se in oīulis suis r̄sideret
 spūalib⁹ sit. q̄d vilia et feda sūt oīa que corp̄is sūt. unde ve
 nerit qđ erit. quid int̄us sit. q̄d leuiter emarcescūt etiam si

qua pulchra in hoc appareat. **C**uncta ē deceptio in honoreb;
selarib;. Itē māia cūta sūt ibi vicia et pīta cūta iuritas
et simulatio in bonis que faciunt et desidia et tepor. **C**ūta
omittit et negligit vicia. cūta ipsa utū cūta reatas
intelligēne lubricitas medie cordinatione affectū q̄ mala
m̄a pure mala sūt et m̄a totalit̄ sūt. q̄ bona m̄a nobis
tr̄n mutuata sūt cū usura repetenda. et ip̄ta et ipsa sūt
et ex nobis matiam hūlanois assumūt. **V**erū enī est nos
ē rōpes et viles. et cūta ab hac estimacione seuiam⁹. tm̄
errant a veritate. **P**ro maturitate et seriositate.

Sextū ē et sit matus et seriosus cū quādā meritorū dul
cedie nō n̄ tēdū amaritudine vel rancorū. morū leuitas
p̄t aliquid esse bono ad homā. sed deuoto nūq̄ dū est deuotus
sunt habemū exēplū in viis p̄fīs quo leues i morib; et
ad eū et ad locū p̄uenit varissimē vidēm⁹. Vñ n̄ vnde sit hōi
esse in luctu. deo b̄tēs dīnt dñs hic lugētes. et tot causas luctu
eis dedit et oīndit sū p̄ seip̄s p̄ p̄xīs et p̄ dñs. Pro seip̄s q̄
p̄tōres sūt dēū offendērūt et condicē offendērūt. rōpes sūd
vītū. tarda. p̄fīnūt. expositi multis pīculis et ad huc dubij
au dāpnēt. multis mīseriis iuoluti. alien a deo exclusi a
regno. promi ad malū. multis supplicijs obnoxii mortis pur
gatori vel ifernū. Pro p̄xīdō cōpanendo paupib; afflictis pīci
tātib; pēnitib; et dāpnādib; tēptatis subuersiō. expositi sil
bi. malib; quib; et nosip̄. Pro deo cōpanendo eis passioē et iu
rēa p̄fīdō et p̄tōrib; ei condicē illatis et subuersiōe iustiae
et aiāy p̄dicatione. fidei cōculando et i gratitudinē p̄ oīb; bñsi.
q̄b; que oīb; largit̄. pro scāvalis quib; hono; at̄ a fam
līb; sub et multis alibi. **P**erū bonū mītā amore ad p̄xīmū
deret habē. extius plēnā bēngmtatē. malū at̄ serū amarū
ē fastidēs bonū. dignabundū rancorosū sine rōne turbulētū
et aliis ouerosū. Dissoluat̄ ē deuocōt sicut aqua igni. q̄ dīnt
m̄ cōsuetudinē vīc dissūset maxē ioculari.

Septimū est mente. **P**ro suspensione mētis in deū

semper habet ad deum suspensa. quando cogitando vel recordando
 legendio attendendo ad bona contemplando. Unde quicunq[ue] dei seruus
 vel ad modum dei non meminat contremisat et dolet q[uod]i grauit[er]
 offendit. tanti amiri oblitus qui n[on] mihi obliuiait. Cum summa
 beatitudine in gloria consistat in uigi visione dei huiusmodi beatitudinis imita-
 no quedam est. uigil meditatio dei. Ista est misericordia sed illa p[ro]missio
 Cuidiu eum vide non possumus prius saltem memoriam eius absentes
 Tanto quippe laeta et plena eum videbit in patria. quanto frequenter
 et deuotius eius meminerit in hoc exilio. Unde postulat. Puisse
 haec dominum in conspectu meo semper. Nec tu in oculo sed etiam in negomio
 et occupacionibus eius meores esse debemus. imitatores scientiam anglorum
 qui missi in ministerium nostrum sic extiora disponunt. ut tamen ab itinere
 nunc recedant. Cuncta celsa amplius est terra. tanto spiritualis meditatio
 et contemplatio lacrimas habet matras et vias quam cogitatio ter-
 renorum. Hec ex predictis religiosorum breuitate scripta sunt.

Sanctus Bernardus

In cruce sudauit dominus seruansque quiescat
 Colle tua tulit non suam gustauit acetum
 fac et idem non maior erit reverenda seruus
 Cu[m] domino si vis suus esse servitor oportet
 tormentis tormenta sequi. non itur ad astralium
 delicias. ideo morte quam solue debes
 naturae. propositio deo moriaris in illo
 Quoniam quidem morte non est vitare. necesse
 est uiseat in formam virtutis simi tibi causa
 Martis adhuc mortis. etiam si vincaris ex hec
 vincis. sed unci plus est quam vincere. victor
 sola spe. virtutis fructus mercede corone
 Rupes moras. igit[ur] impene silencia carni
 Delicias suspende tuas et curvat ad arma
 Impetu manu plangasque moras dilata voluntas